

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΩΜΟΥ

Η ΜΟΥΜΙΑ ΠΟΥ ΖΩΝΤΑΝΕΥΣΕ

ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ ΤΟΥ „ΚΑΡΕΤΑΝ ΒΡΥΚΟΛΑΚΑ“ ΜΠΡΑΜ ΣΤΟΥΚΕΡ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

— Σας παρακαλώ, μη νομίζετε πως είμαι άχαριστή απέναντί σας, είπε πάλι με περισσότερη ψυχραιμία ή νέα στον δικηγόρο. Σας ευχαριστώ που ήλθετε τόσο γρήγορα και τόσο πρόθυμα. Έμπιστευόμουν στην κρίση σας. Αν νομίζετε πως είναι καλύτερα να μείνουμε μόνοι, ο κύριος Ρός, θα άπομακρυνθώ.

Έκαμα δύο βήματα προς την πόρτα. Άλλά ο κύριος Μάρφιν με κράτησε με μία χώνησι του χεριού. Μου είπε με μεγάλη ειλικρίνεια και ευγένεια :

— Μείνετε, κύριε ! Δεν υπάρχει καμιά τέτοια απαγόρευσις εκ μέρους του πελάτου μου. Ίσως είναι καλύτερα έτσι ! Προκειμένου περί όσων μου είπατε για την ασθένεια του πατρός σας και των άλλων γεγονότων, θα είναι προτιμότερον, εν προκειμένω σοβαρών περιπτώσεων, να γνωρίζετε ότι αι όδηγία του πατρός είναι άμετακλήτα και άμεταβλήτα. Είπε γνωστόν ότι μου έχετε δώσει πληρεξουσιότητα, δύναμις της οποίας έχω το δικαίωμα να ενεργώ ως αντιπρόσωπος του διά την εξασφάλισιν των δικαιωμάτων του. Παρακαλώ να ένοιχητε ότι έχει άπαιτήσιον να εκτελεσθούν κατ'αρχήμ αι όδηγία που περιείχε ή επιστολή. Έγώσω εινε ζωντανός δεν πρέπει να τον μετακινήσετε από το δωμάτιό του. Και δεν πρέπει να μετακινηθώ κανένα αντικείμενον από εκεί υπό οδόν άδου. Έχω στα χέρια μου ένα κατάλογο των αντικειμένων, που δεν πρέπει να άφαιρεθούν από τη θέση του.

— Μπορώ να ιδώ αυτόν τον κατάλογο ; ήρώτησα.

Φαίνεται ότι ο δικηγόρος ήτο προσηλωμένος να άκούση αυτή την ερώτησι, γιατί απήτησε άμέσως :

— Θα τό κάμω εύχαριστός, μου είνε επιτετραμμένον. Έφερα μαζί μου τό πληρεξούσιον έγγραφον. Θα άναγνωρίσετε, κύριε Ρός, πόσον άσχηρά είνε συντεταγμένο. Ο κ. Τρελόну εξέφρασε τας επιθυμίας του με τέτοιο τρόπο, ώστε είνε άδύνατον να παραβιασθούν. Είνε έργον των χειρών του, έτος μερικόν όσον δικηγορικόν. Σας βεβαίω ότι σπανίως συνήνηται διαθήκην τόσο κατηγορηματικά συντεταγμένην. Έγώ ο ίδιος δεν έχω τό δικαίωμα να κάμω την έλαχίστην παραλλαγήν εις τας δοθείσας οδηγίας, άλλως θα κατηγορούμην επί κακοπιστία. Και αυτό ποτε δεν μπορώ να τό κάμω.

Αυτά τά λόγια τά είνε για να προλάβη κάθε τυχόν περιάκλησιν μας. Προσέθεσε :

— Έλπίζω, μίς Τρελόну, ότι ή επιθυμία μου είνε να κάμω ότι μπορώ για σας, ότι είνε στα χέρια μου για να άνακουφίσω τον πόνο σας. Άλλ' ο πατέρας σας είνε, εις όλας τας πράξεις του, κίττοι δικού του σκοπού, τον όποιον δεν μου έφανέρωσε ποτέ. Κάθε λέξι που σας γραφεί την είνε σκεφθεί καλά σ' όλη του τη ζωή. Είνε μελετηθεί βαθειά τό κάθε ζήτημα και ήταν άποφασισμένος να φθάση στό σκοπό του.

Τώρα φοβούμαι ότι σας δυσαρέστησα και λιποθύμω πολύ γ' αυτό. Δυστυχώς δεν υπάρχει άλλη διέξοδος. Έάν χρειασθήτε τίποτε είμαι έτοιμος να έλθω οποιαδήποτε στιγμή με ζήτησετε. Ίδου ή διεύθυνσις του σπιτιού μου και ή διεύθυνσις της λέσχης μου, όπου, πηγαίνω κάθε βράδι.

Έδώσε την σημείωσι εις την Μαργαρίτα, ή όποια τον εύχαρίστησε. Μας έστριψε τό χέρι και άπομακρυνθώ.

Αυτή τη στιγμή παρουσιάστηκε ή μίς Γκράντ. Είνε στό πρόσωπό της μία έκφρασι άπελπισίας.

Η μίς Μαργαρίτα ώχριασε όταν την είδε τόσο ταραγμένη και την ρώτησε :

— Τι συμβαίνει, μίς Γκράντ ; Καμιά νέα συμφορά ;

— Ανυπομονη πολύ πού σας άνησυχώ. Πρέπει όμως να μάθετε ότι όλοι οι ήπηρεται εκτός δύο με είδοποίησαν ότι άπόψε φεύγουν από τό σπίτι. Είνε όλοι σύμφωνοι μεταξύ τους. Ο θυρωρός μου μίλησε εκ μέρους όλου του προσωπικού. Μου είνε ότι δεν μπορουν να μείνουν εδώ ούτε μία μέρα και είνε έτοιμοι να παραιτηθούν από τους μισθούς των εν άνάγκη.

— Για ποιά λόγο ;

— Δεν ξέρω, μίς. Ο θυρωρός μου είνε ότι δεν μπορεί να μου ειπή. Έκάλεσα την Ζάν, την καμαριέρα που δεν είναι σύμφωνη μαζί τους και μένει εδώ. Μου είνε έμπιστευτικώς ότι οι ήπηρεται θέλουν να φύγουν γιατί... τό σπύτι είνε στοιχειωμένο !

Δεν έγλάσαμε γ' αυτό που μās είνε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄.

Υποψίσι

Η μίς Τρελόну έμεινε για λίγο σιωπηλή. Έπειτα είνε με μεγάλη άξιοπρέπεια :

— Πολύ καλά, μίς Γκράντ. Άς φύγουν. Πληρώσατέ του σήμερα και δώσατέ τους ένα μισθό επί πλέον. Γιατί ή αίτία των φεύγουν δεν είνε κοινή αίτία. Δεν πρέπει να έχουμε άπαιτήσεις από ανθρώπους, που έχουν καταληφθεί από τέτοιον φόβο. Έκείνοι που θα μείνουν θα πέρνουν εις τό έξη; διπλό μισθό. Θα τους καλέσω εδώ σε λίγο...

Η μίς Γκράντ συνεκίνηθη με τη; γενναίότητα της κυρίας της. Δεν άξίζου τον τση καλωσύνη αυτοί που φεύγουν, είνε. Ποτέ στη ζωή μου δεν είδα να μετακινούνται οι κύριοι τους ήπηρετας τόσο γενναίως. Και όμως να που βόηκαν τη στιγμή για να σας έγκαταλείνουν... Οι άχαριστοι ! Είνε τρομερό !

Ρώτησε κατόπιν την κυρία της αν έσκέπτετο να προσλάβη νέους ήπηρετας αντί αυτών.

Η μίς Τρελόну απήτησε με ψυχραιμία :

— Μίς Γκράντ, νομίζω ότι θα κάμουμε καλύτερα να περύνουμε με αυτούς που μείνουν προσωρινώς. Ο πατέρας είνε άρρωστος και έτσι δεν θα δεχθούμε κανένα έως ότου γίγη καλά. Έάν οι ήπηρεται που θέλουν να μείνουν δεν είνε άρχοι, μορσοίμε να πάρουμε προσωρινώς μερικούς βοηθούς. Πάρτε καλύτερα δύο τρεις γυναίκες να μās βοηθήσουν. Στην νέα ήπηρεσία θα δίνετε επίσης διπλό μισθό. Μίς Γκράντ, βέβαια δεν σας συγκαταλέγω μεταξύ των προσωπικού, αλλά από σήμερα ο μισθός σας διπλασιάζεται.

Η Μαργαρίτα έτεινε τό κομψό και λευκό της χέρι εις την πιστή οικοδόμο. Έκείνη έστριψε και τό φίλησε με ευγνωμοσύνη. Έθαύμασε την γενναίότητα της μίς Τρελόну. Άκουσα την μίς Γκράντ να μιθουρίζει, ενώ έφευγε από τό δωμάτιον :

— Δεν είνε παράξενο που μοιάζω αυτό τό σπίτι με καλάτι, αφού ή κυρία του είνε ποστή πριγκιπέσσα !

Πριγκιπέσσα ! Ήταν άλήθεια. Άνεπλόγη την μίς Μαργαρίτα, όταν για πρώτη φορά τη συνάντησε εις ένα χορό. Ήταν άνα βασιλοπούλα του παραμυθίου ! Υψηλή, λεπτή, εύαιμος, γλαστρωσε στό παρτέ σαν σφίριδα, σαν τό άνθος του λουτού. Φορούσε ένα φόρεμα μαύρο κεντημένο με χρυσά κεντήματα. Στο κεφάλι της φορούσε ένα παλαιό λιγυρικό κόσμημα από κρύσταλλο που έμοιαζε σαν στέμμα με πολυήλικους λίθους. Στο χέρι της είνε ένα φαρού βραχιόλι παλαιάς εργασίας. Μολονότι ήταν πολύ ευγενής μαζί μου, όταν με παρουσίασε εις αυτήν ή οικοδόστουνα, μου ένέπνευσε όμως συγχρόνως ένα είδος φόβου. Αργότερα, εις την έξοδουσι που έκάμω στον ποταμό έννοησα ότι ήταν μία χαριτωμένη και λεπτή φύσις και ο φόβος μου μετεβλήθη σε στοργή και συμπάθεια. Την άρρησε σε λίγο μόνον να δεχθώ τους πιστους ήπηρετας, που δεν θα έγκαταλείταν τό σπίτι. Όταν έπείστημε κοντά της ήταν διακοσμημένη.

Αργά τό άπόγευμα ο Ντόου ήλθε στό γραφετό, όπου καθόμουν. Έκλεισε προσεκτικά την πόρτα και κτύπησε γύρω-γύρω στό δωμάτιο για να πεισθή ότι είμαστε μόνοι. Έπειτα ήλθε κοντά μου. — Τι συμβαίνει ; ρώτησα. Βλέπω ότι θέλετε να μου μίλησετε ιδιαιτέρως...

— Μάλιστα, κύριε ! Μπορώ να έχω σε σας άπόλυτη έμπιστοσύνη ;

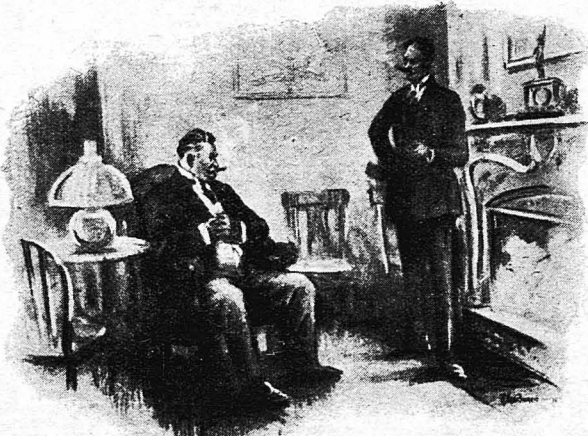
— Βεβαίαιάτα. Για ότι μπορεί να φανή χρήσιμο στην μίς Τρελόну και στον πατέρα της είμαι στός διαταγές σας. Πρέπει να είσθε άπόλυτως ειλικρινής. Νομίζω ότι και οι δύο μās πρέπει να έγγραφούμε με όλη τη δύναμη μās γ' αυτούς τους ανθρώπους.

Ο Ντόου έδίστασε λίγο και έπειτα είνε :

— Έφέρετε ότι πρέπει να εκτελέσω κατά γράμμα τό καθήκον μου. Είμαι ένας άστυνομικός, ένας ντετεκτίβ. Είνε τό καθήκον μου να φανερώνη τά γεγονότα, που περιπλέκουν στην αντίληψη μου, χωρίς φόβο ή συμπάθεια για κανένα. Θέλω γ' αυτό να μίλησω με πάναν ειλικρίνεια σε σας και μόνο σε σ'.

— Λιπών σας άκούω. Σας βεβαίω ότι αυτά που θα άκούσω θα μείνουν μυστικά μεταξύ μās.

— Ευχαριστώ, κύριε. Αυτά που θα σας πω δεν πρέπει κατ'ού-

Ο Ντόου ήλθε στό γραφετό.

